

SJÖBERGER, LEONARD

**Wid åminnelsen af framledne krono-
befallningsmannen ... Magnus Gillström,
som afled den 17 februari i Möllekulla,
och med ansenlig likfärd begrofs uti
Gammalstorps kyrka den 4 mars 1804. Af
Leonhard**

Karlskrona
1804 :

EOD – Millions of books just a mouse click away! In more than 10 European countries!

Thank you for choosing EOD!

European libraries are hosting millions of books from the 15th to the 20th century. All these books have now become available as eBooks – just a mouse click away. Search the online catalogue of a library from the eBooks on Demand (EOD) network and order the book as an eBook from all over the world – 24 hours a day, 7 days a week. The book will be digitised and made accessible to you as an eBook.

Enjoy your EOD eBook!

- Get the look and feel of the original book!
- Use your standard software to read the eBook on-screen, zoom in to the image or just simply navigate through the book
- *Search & Find:* Use the full-text search of individual terms*
- *Copy & Paste Text and Images:* Copy images and parts of the text to other applications (e.g. word processor)*

* Not available in every eBook.

Terms and Conditions

With the usage of the EOD service, you accept the Terms and Conditions provided by the library owning the book.

- Terms and Conditions: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/en/agb.html>

More eBooks

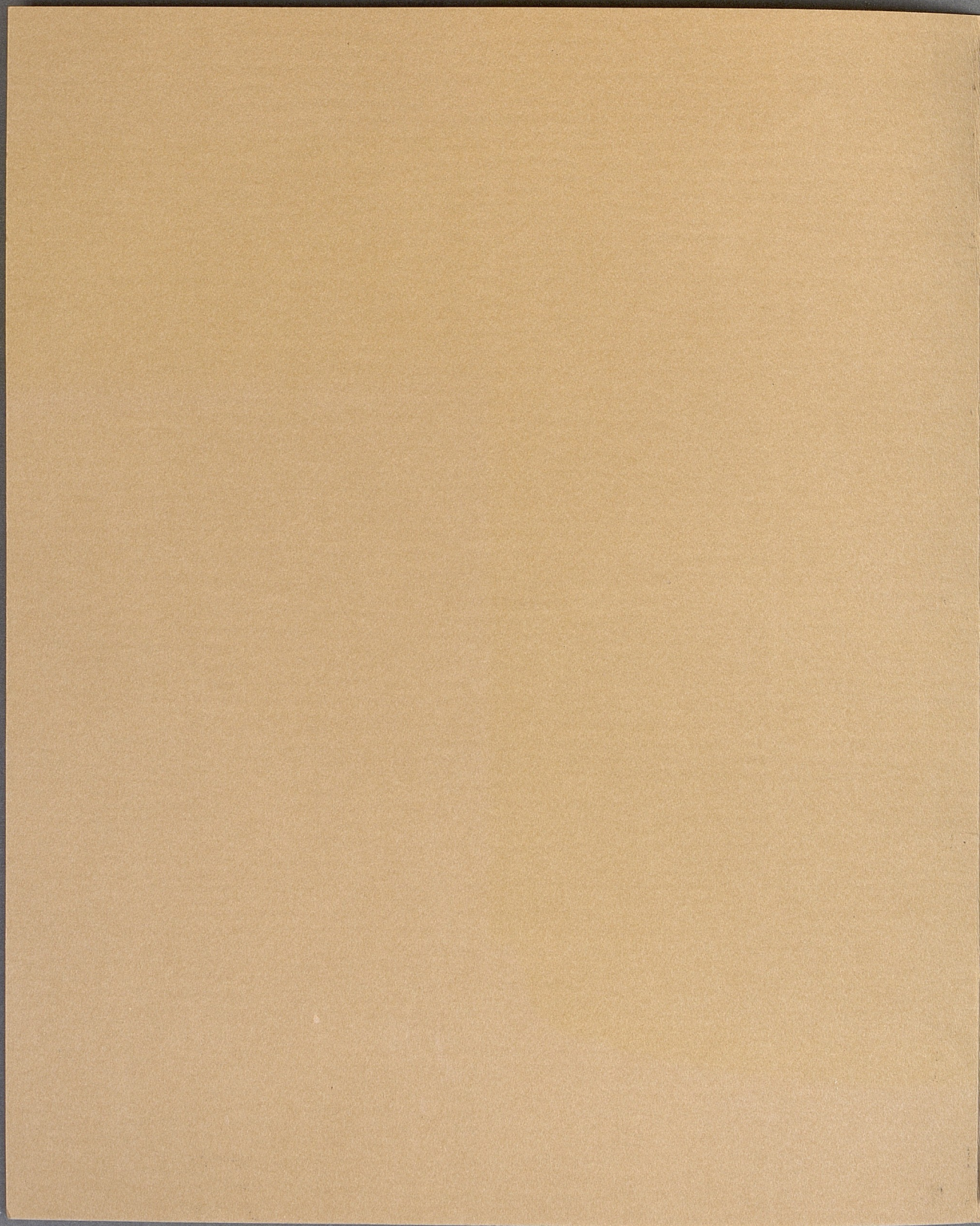
Already more than 30 libraries in over 12 European countries offer this service.

Search books available for this service: <http://search.books2ebooks.eu>

More information is available at <http://books2ebooks.eu>

GILLSTRÖM, M.

St. Paul
Likhred
Före 1900
1700-1829

Likpred.
Sönd 1900.
1700-1899

2315

Aminnelsen

af

Framledne Krono-Befallningsmannen,

Adel och Högaktad

Herr Magnus Gillström,

som

afled den 17 Februari i Mällestulla,

och

med ansenlig Liffärd

begrofs

uti Gammalstorps Kyrka

den 4 Mars 1804.

af

Leonhard Sjöberger.

Prost och Ryrkoh. samt Ledamot af Sällskapet pro fide & Kristianismo.

C A R L S K A N D N A,

Tryckt i Kongl. Amiralitets, Boktryckeriet, 1804.

Som denna Vit. Predikan icke innehåller något säfångt be-
röm, samt derjemte är enlig med våre Belännelse-Böcker, och
upbyggelig till sitt innehåll, må den till Trycket befordras. Carls-
krona den 21 Mars 1804.

J. P. Schrewelius.

Amts Consistorii nu warande Decans.

: * :

J. N. J.

Jag eländ matt och wandringsman, igenom mång farliga stigar, jag söker mitt rätta Södernesland och aftenstunden för bidar: Jag finner här ingen säker ort, jag hasta will och skyn da mig fort, dit jag får glädje och hwilo.

Salmh.
N:o 221:
v. 9.

Så borde hwar och en anse sig uti detta lifwet, som en wandringsman igenom mång farliga stigar.

Så borde hwar och en anse Himmelen, såsom sitt fädernes land, dit den altid ställer sin wäg.

Filip.
3: 20.

Så borde hwar och en afbida aftenstunden, och hasta till målet. — Men huru går det?

Filip.
1: 3.

Man anser ej werldenes stigar för farliga, och gör derföre fall på fall uti synden.

Luf.

Man anser ej Himmelen, utan werlden för sitt fädernes land, och låter dageligen mer och mer bedraga sig af dess fångå omsorger.

15: 12.

Man afbidar ej aftenstunden, utan lefwer känslolöst och säkert, så att Nakenkapsdagen kommer mångom för hastigt uppå.

Matt.
19: 24.

I sådant affeende utropar Gudsmannen Moses: O! att de wise wore, och de måtte besinna, hwad dem framdeles öf-

Luf.

wergå skall; och David wänder sig till Herran med denna innerliga bön: Herre! lär mig dock, att det måste få en ånda

12: 16.

med mig; och mitt lif ett mål hafwer, och jag hådan måste.

5 Mos.

Och de sig så i trone wända till Jesum, skola och så Trones ändalykt, sina själars ewiga Salighet, för dese är det icke hel-

32: 29.

ler förgåfwes att bedja: När stunden ändas och kroppen blir kall och ögonen läggas tillsammans; så tag of, o Herre! till

Dav. S

Din fröjdesal, till ewig glädje och gamman. Gud Sader, Son och den Helige And, ware lofwad och prisad i all Land, nu

39: 5.

och i all ewighet, Amen. Och det önskar jag Eder alla, och

Salmh.

221: 11

beder derom med Eder till wälsignad början på denna stund i samma Treenige Guds Fadrens och Sonens och den Helige Andans Namn! Amen.

Anledningen här till lämnar oss den Jordesård, wi i dag begå efter Framlidne Krono-Befallningsmannen, Adels och Höghälsad Herr Magnus Billström i Målekulla.

Gud fröjde hans Sjal uti Sina ewiga Beningar, och låte honom så på den store Uppenbarelse-dagen en fröjdesfull delaktighet med alla Utvalda; men wi äre ännu utewandrande, wi skole så begå denna Begräfning, att wi det alltid i sinnet hafwe; huru och wi, när Lifvens Herre tillsäger, skole hädankallas, och till vår Upbyggelse skall blifwa efterföljande

Text=Ord

af Konung Davids Tjugonde femte Salm, v. 7.

Herre! tänk icke uppå min ungdoms synder, och min öfverträdelse: Men tänk uppå mig efter Dina Barmhertighet, för Dina godhet skull! (*)

Häraf

En helig Beträktelse skall föreställas:

Det endaste Råd, att kunna bestå i Döden.

O Herre! oss med kraft bered, och styrk vår hjertans blod: Salm. dighet, att wi här manneliga strida må, och så genom Döden 181: 3. till Lifwet gå, Zalleluja! Zalleluja! Amen.

Den anförda Davids Salm innehåller ett tröstesfullt Samtal, som en Trogen Sjal håller inför sin Gud och Frälsare, för att utgjuta sitt hjerta öfwer alla sina in- och utwärtas angelägenheter; och Text-orden äre ett lifligt bönerop, upväckt så wäl af känslan öfwer synden, som af Råden i Kristo Jesu. Och när wi betrakte dese orden uti det nya Testamentiska Ljusset; så blir vår bön denna: Herre! tänk icke på våra synder, dem

(*) Här märkes, att då det säges om Gud, att han ej ibågkommer synderna; så är det per anthropopatheian, eller på menstligt wis att tala, och förstås dermed, att han ej tillräknar synderna, utan för Jesu skull omfattar syndaren med sådan Råd, som om den aldrig brutit honom emot.

vi allt ifrån vår ungdoms tid tills nu begått hafwe; men tänk på oss efter Din Barmhertighet, som oss i Jesu Kristi Blodiga Försoning utlofwad är.

David föreställer sig Gud, såsom en människors Gömmare, *Job.*
och i det afseende wiste han, att hans synder woro uti Allwet- *7: 20.*
tenhets-Boken upskrifne, och den detta tror, den beder: Herre!
tänk icke uppå mina synder allt ifrån min första stund, intill nu!

David föreställer sig Gud, som all werldenes Domare, och
huru han i Majestät och härlighet skall komma, att dömma jor- *Salm.*
denes Krets med Rättfärdighet, och den detta tror, den beder *9: 9.*
wist: Herre! tänk icke på mina synder altifrån min ungdom,
ja, ifrån min första stund till nu!

David föreställer sig, huru ewigt förlorad han wore, om
Herren wille tillräkna honom hans mångfaldige synder, dem
han ofta af oförstånd, ofta af öfwerikning, ofta af genstråfwig-
het hade begått, och den detta känner, finner sig wist behöfwa
bedja: Herre! tänk icke uppå mina synder altifrån min ungdom
intill nu!

David kände, att när Herranom är Nåd, och mycken för- *Salm.*
löfning, och så hög, som Himmelnen är öfwer jorden, låter *130: 7.*
Han sin Nåd wäldig wara öfwer dem, som frukta honom. *103: 11.*
Han böjde sig under all sin owärdighet tröstefullt ned för Nåda-
stolen, för att tigga om Nåd och försoning, tänk Herre! säger
han — och gifwe Gud! hwar och en af oss, wi behöfwe det
wist, wille bedja det samma — tänk Herre! uppå Din utlofs-
wade Barmhertighet, och ej på våra synder, glöm bort våra
synders förtienta lön; men glöm aldrig vår Frälsares blodiga
Försoning för oss! Så wigtiga äro desse orden, *A. A.*

De äro en anwising, så wäl för en i synden sofswande,
att bli upwäckt, som för den Upwäkte, att bewaras uti wako, *1 Pet.*
och så Trones ändalyft. *1: 9.*

Rom. De äro en anvisning för en Kristelig Besnad, så wäl,
6: 22. som en Salig Döb.

De äro en anvisning, så wäl för unge, som gamle; ty om den unge betänker, att alt intill Ålderdomen skall framkomma för Kristi Domstol; så blir den wist warsam, och wägar ej bortslösa sin tid uti Syndenes yra. Likaledes om den ålderstigne betänker, att alt ifrån första ungdoms-åren skall framkomma till Räkenskap; så blir den wist angelägen, att få sin
Col. 2: 14. skuld med Jesu Blod afplanad.

Märkom, Å. Å. då desse orden just flutit af vår Aflednes läppar, och varit hans Bön på hans Sotefång; så kan ju ej lämpeligare wara, än att hans egne ord, hans egen Bön, blir Texten på hans Graf.

Må hända, att ock David talat desse orden på sin ålder, då han tillika återkallade den förflutne tiden, och är således ock lämpeligt på denne Ålderdomsman; men jag går till ämnet, för att för Eder, mine utewandrande; men på Ewighetens wäg under stor fara stadde, lika dyrt Återlöste Medmenniskor, förklara och utwisa:

Det endaste Råd, att kunna bestå i Döden.

Ränslan af synden och känslan af Nåden lysa klarligen af anförda Text-orden, och begge delarne äro offiljaktige ifrån en Kristens Besnad, och en Salig Döb; men uti begge delarne feltaga menniskor i allmänhet till sin ewiga Olycka.

Man håller det för nog till känslan af synden, då man med munnen bekänner: Jag fattig, syndig menniska, då man gör sin Morgon- och Åftonbön, läser stundom Guds Ord, går till Kyrka och Nattward, dess emellan ger man sig lof, att lewa uti allahanda synder och laster, såsom: Swordom, drycken-skap, lättfärdighet och mera sådant; derunder man tröstar sig; dels, att Gud är Barmhertig, dels, att Gud ej räknar så no,

ga, dels, att wi äro swage menniskor, och dels, att man i framtiden, och innan man dör, kan bättra sig.

Märk härwid, Du, som icke vill bli ewigt bedragen, märk påfbliande: Wisserligen är Gud Barmhertig; men det heter ock: Gud låter icke gåcka sig; ty hwad menniskan sår, det skall hon ock upståra. Den, som sår i sitt kött, han skall af köttet upståra förgängelighet: Men den, som sår i Andanom, han skall upståra af Andanom ewinnerligt lif.

Gal. 6:7.

Widare, huru kan Du tänka, att Gud ej räknar så noga? Då Frälsaren, som blir all werldenes Domare, har sagt: Att för hwart och ett säfångt ord, som menniskorna tala, skola de göra Gud räkenkap. Judas tänkte, det war ej så farligt, att taga de trettio silfwerpenningarne, han ansåg dem, som ärbjodo dem, likaså delaktige, som han, det kunde ej gå honom wärre än dem; men när Samwetet wakenade, då såg han, Hellsweetet hade rum till dem alla. — Belsazar ansåg det ej så farligt uti ett Gåstebud utöfwa fräseri, dryckenkap, med mera köttens gerningar; men innan dansen war slutad, skref den Måsmåktiges hand på wäggen de orden, som wittnade, att det han ansåg för ringa synd, war högt räknadt uti Guds ögon; hans syndamått war fullt, och samma natten gick han in i Ewigheten, och många flere dylike Exempel.

Matt. 12: 36.

Dan. 5: 1 - 31.

Tänk derföre aldrig, att Gud ej räknar synden noga; ty hade synden ej varit noga räknad; så hade aldrig Frälsaren behöft årlägga en så Blodig Försoning. — Gå till Örtagården och till Golgata; så får Du uplysning, som står uti Salmen, Du esta sjungit: Jag kan syndens swärhet finna, efter Du har swettat blod, då Dig döden förestod, och Du sant Guds wröde brinna öfwer synden, efter jag bår kalt sinne mot Guds Lag.

Salmb. 158: 5.

Widare, ursäkta dig aldrig med din swaghet; ty fast werlden är förbrist, och ditt hjerta benågit till allt ondt; så skall du, om du will försästa så ditt kött, att det warder werlden dödt;

Salmb. 173: 2.

så skall du, om det är så ditt alfwar, att du derpå, så natt,
 Salmb. som dag, till din Gud din suck will sända, till din wandrings
 266: 6. ända; så skall du få ärfara, att uti Zerranom hafwe wi rätt.
 Ef. 45: 24 färdighet och starkhet; men märk, att gemensligen undskyllar den
 sig med sin swaghet, som intet alfwar har om sin Salighet, ej
 heller flyr till Frälsaren om bistånd emot synden och werlden.

Inteligen må du icke heller upskjuta med din Omvändelse
 till framtiden; ty Lifstiden är owis, Döden kan träffa dig ge-
 nom ett hastigt slag, eller uti en Sjukdoms-öra, derjemte blir

Ap. gr. genom uppsjutandet menniskohjertat hårdare och känslolöfware, da-
 24: 25. geligen mer och mer. Betänk den Festus, som redan försträckt-
 tes i sitt Samwete wid Pauli Predikan om den tillkommande

Ap. gr. Domen; men han uppsöt till belägelig tid, och står aldrig, att
 26: 28. det blef utaf. Likaledes den Agrippa, som af Guds Ord blef
 så bewekt, att han war när att öfwergå ifrån Hedniss wilfa-
 relse till Jesu Lära; men när man uppsjuter, förfaller snart

Ef. 4: det goda upsätet, och det gagnar då intet, att hafwa fått se
 1. 11. Kanan på långt afstånd, när man ändå aldrig kommer dit.

Helt annorlunda är det med den, som har en rätt känsla
 utaf synden, den kännes wid, ej allena den Adamitiska ärfda
 Syndaskulden, som förderfwat både själ och kropp, utan ock,
 att den ökt skulden, dageligen genom tusende synder; den be-
 känner sig ej allena wara den, som uti synd är född och afslad

Salmb. worden, utan ock den, som alt framgent fort ifrån sin födslo-
 256: 2. stund mång tusend synder gjort. Det är icke nog illa, att den

Matt. är en skuldnär, som är skyldig till tusende pund, utan det, som
 18: 25. wärre är, att den intet har, att betala med.

Den kan icke ursäkta sig; ty Samwetet anklagar, och det
 heter: Alt hwad i werlden skapadt är wittnesbörd emot mig
 Salmb. bår: Det, som Gud har täckts mig låna, låt jag mig till syn-
 406: 5. den tjena.

Den har ingen ro uti sin Själ, och wägar intet uppsjuta,

att följa Nåd; ty den fruktar, i dag eller i morgon kan syndamåttet vara fullt; det heter i Sjålen: När jag nu med alls war tänker på, hur' illa jag har lefwat, då börjar hjertat i mig slå, och bli med ångst beweswadt, det warder tungt och swårt som sten, och lemnar uti mina ben alsingen frid och styrko. **Salmb. 255: 4.**

Wäl den, som då icke rådfrågar sig med kött och blod, utan följer Synderflans Exempel, som kastar sig för Jesu fötter, med Publikansens bekännelse: Herre Jesu, förbarma Dig öfwer mig Syndare! **Gal. 1: 6 Luc. 18: 9. 13.**

Man skulle tyckas, att det wore bäst, om man först renade sig ifrån synden, beprydde sig med goda Vätrings-frukter, och hade aflagt åtminstone några af sina förra synder, så att man kunde framtråda något renare och heligare; men detta är en wissfarelse, som hindrat Jesu började Nådewerk uti många Sjålar; Paulus skrifer: Den, som icke håller sig wid gerningarne, utan tror på Sonom, som den ogudaktiga gör rättfärdiggan, hans tro warder honom räknad till rättfärdighet. **Rom. 4: 5.** Den, som will arbeta, innan han ännu har krafter dertill, den kommer ingen wäg; här inträffar hwad Jesus säger: Utan mig kunnen I intet göra. — Förlorade Sonen gick rätt så usel, naken, hungrig och owärdig han war, till sin Fader, och Fadren lopp honom till mötes med öppna famnen, så går det ock för den fattige Syndaren, som uti alt sitt elände tager sin tillflykt till Frälsaren, han är nakot och blir klädd, oren och blir twagen, hungrig och blir mättad, fattig och blir rik på goda gerningar, swag och får helig förmåga, att wandra i Jesu fotspår. — Korrt sagt: Jesus står med öppna famnen; skynda dit, med all flit, till den Sällhets-hammen. **Sion.S. 127: 9.** Och den, som på det Ordet tager sin tillflykt till Jesum, (o! att det wore uti denna stunden,) skulle få ärfara, att ingen Zerde kan så leta efter ett borttappat får, ingen sjö så högt upswallar: Intet djup så grundlöst är, in-

gen ström så håstrigt faller, som den ringsta likhet bär mot den
Salm. Nåd, som Herren blid och bewisar allan tid, helst, då synden
243: 5. 8. will och föra på förderf och platt förgöra.

Den Sjålen skall snart få sjunga: Wål mig i ewighet!
Nu känner sjål och sinne Tröst, fågnad, frid och ro; ty jag
Salm. är uti minne hos Gud min Frålsarman: Och ser mig njura
241: 1. wist en frukt af pinan Din, o milde Jesu Christ!

Men måne jag nu widare behöfwer förklara Eder detta
wigtiga ämne: Om det bästa Råd, att kunna bestå i Döden?
Dav. 5. Si! den, som sunnit Jesum, den har glädjen all, den sig e.
27: v. 1. wigt hugna skall.

Behöfwer den frukta för synden? Det heter ju: Jag frukt
Salm. tar intet syndens smårta, medan Jesus är mig när, och mitt
141: 3. högsta goda är.

Behöfwer den frukta för Döden? Nej, Döden gör mig
1 Kor. intet håpen; ändock han är sarelilig; ty han är af Christo drä.
15: 54. pen, och kan intet skada mig.

Mat. 25: 34 Behöfwer den frukta för Domen? Nej, Domen fruktar
Salm. jag ej stort, fast jag haswer illa gjort, det är den trösten, jag
406: 12. ej glömmet: att min Broder Jesus dömmet.

Så har jag, Å. Å. wid åminnelsen af denna Graf förkla-
rat Eder det angelågnaste för hwar och en af oss, nemligen:
Det enda Rådet, att kunna bestå i Döden, och då I bän-
sken en åminnelse efter den Afledne, kunnen I ej waraktigare
åminnelse få, än den, om tit afwentyrs någon, som hört den-
na anwising, följer den samma, och på yttersta Dagen finnes
wara ibland dem, som kunnat bestå i Döden och på Domen.

Den fåfånga menniskan bnfkar prålände Tal, och werids-
ligt beröm wid sina Aflednas Grafwar, hwilket nogsamf wisar
menniskans stora blindhet, som wid åsynen af den öppnade Graf-
wen och förruttnelsen kan forifara. I, Mine Wårdaste! wän-
ten ej sådant, och den Afledne har genom Text-orden gifwit oss
en annan anledning.

Skall detta ändamålet winnas; så bewaren denna Texten till Eder dageliga Bön: Zerre! tänk icke uppå min ungdoms synder, och min öfwerträdelse; men tänk uppå mig efter Din Barmhertighet, för Din godhet skull! Betänken i anledning deraf, I Aldre af mina Åhbrare, att alla synder ifrån ungdom. Uppenb. men begångne, äro uti Guds Allwetenhets Bok upskrifne; och I 20: 15. Nagre, besinnen, att alla synder, om I hinnen till Aldren, Uppenb. skola ifrån de första till de sista likaledes upskrifne warða; men 20: 12. härjemte skolen I weta, att endaste rådet, att kunna bestå, är: Att I i dag tagen Eder tillflykt till den i Jesu öppnade Barmhertighets Dörr, i dag, säger jag; ty i morgon kan det wara Ördörr. för sent. 27: 1.

I Unge, om I tagen detta Rådet, skolen I på Alderdomen slipa klaga öfwer ett af många och swåra synder sargadt men Samwete. 4: 3. Ef. 22: 13.

I Alderstegne, om I tagen detta Rådet, så skolen I få tröst öfwer de synda-bördor, som nu, eller när Samwetet waknar, Ef. 1: 18. trycka Eder.

Besinnen, att mången quäljes och wändas uti Dödsstun. Ap. gr. den, icke så mycket af kroppsplågor, som af ett ondt Samwete. 1: 18.

Besinnen, att den, som får Nåd i sista stunden, har saknat Luk. 15: många saliga dagar, han kunnat äga uti Jesu gemenskap. 16, 17.

Besinnen, att många, som ofta förskjutit Jesu kallande röst, Matt. fånna deraf i Dödsstunden en förebräelse, som snart kan leda 27: v. 3. till förtwiflan.

Besinnen ock, att Jesus i Örtagården och Jesus på Kors. fet är den bästa Lif och Döds tröst.

Hans kamp under Blodiga swetten uti Örtagården kan förfona Eder, att få klaga i Ewigbet: Jag pinas swårliga uti Luk. 16: dessa lågorne. v. 24.

Hans på Korset genombårade händer, försäkra Eder om E. Ef. 49. bert Nådawal och Edra Namns inskrifwande uti Lifsens Bok. v. 16.

Hans på Korset utsträckta armar försäkra Eder, att Han
Ef. 65: 2 ännu vill emottaga och omfamna Eder.

Derwid skolen I helka Eder, och härwid är of äminnellen
af vår Afledne tröstefull; ty sedan jag wid mitt besök just föres
skält honom sin wälsignelse utaf Getsemane och Golgata, war
det honom dyrbart, att hwar dag, intill den sista, höra mer och
mer derom läsas. Häraf hämtade han ock den tröst, att han
kunde frimodigt bestyra om sin sista klädsel för att läggas i
Grafwen. Han liknade då icke dem, som häpnat wid åtankan
af Grafwen, och derföre lida ej höra talas derom; men lärom
Roll. 1: 20. of weta, att den bästa klädningen är Kristi Rättfärdighet och
Salm. Blod, dermed kunna wi för Gud bestå, när wi för Domen
392, 1, 2. skole framgå. Uti den äre wi tillfreds, när Himla-Brudgum-
men behagar kalla of till sina Ewiga Boningar, och uti den i-
klädde, är Nådshimmelen öfwer of dageligen öppen.

Att öppen se Guds Nådes famn,
det Tröst och hugnad ger;
men att der redan ha' sin hamn;
det will dock säga mer.

Derwid skall äminnellen af vår Afledne förwaras; ty att
på sin Graf äga det Wittnesbörd, att hafwa varit hjälpsam
emot Fattige, öm uti Wänskap, trofast uti Löften, ärlig uti
Matt. 25: sitt kall, omtänksam Make och wärdande Fader, är godt; men
21: 23. det bästa af allt: — Han är ingången uti sin Herras glädje.

I Sörjande, mine aftningswärde Wänner! all Nådens och
Hugswalelsens Gud, den Eder och of alla kallat hafwer till sin
Ewiga Åro i Kristo Jesu, Han hugswale Eder, styrke, stödje
och stadfäste Eder, att I måtten winna Trones Andalykt, Edra
Själars Ewiga Salighet!!!

Sluteligen önskar jag: Mätte ingen af of hört förgäfwes
dessa bästa Rådet, att kunna bestå i Döden. Hjelp Gud! att

---

vi altid måge så vårt lefwerne här ställa, att vi till ewig tid
ei så vår swära synd omgälla! Låt oss vår werld så genom-
gå, Att vi, när lifwet ändas, i Trone måge faste stå; så Salm. 408: 5.
Stall i fröjd alt wändas!!! Amen.

Personalier.

Huru länge en Christen lefwer; så blifwer dock grafwen dess lott, och när den öpnas, är först slut på alla mödor, som gjort lifwet beswärligt och dagarna mörka, såsom det heter: En usel och jämmerlig ring är med alla människors lefwerne, alt ifrån Syrach. Moderlifwet, in till thes the i jordene, then alles wår moder 40: v. 1. är, begrafne warda. Lyckelig den, som dageligen står i Christi Syrach. stelig beredelse; ty då människan dör, så får hon weta huru hon 11: 29. lefwat hafwer, om hon ej betänkt det förut.

Wid den graf, der wi i dag stått, finnes qwarlefwerne af en wårdig Man, i lifetiden Krono. Befallningsmannen, Ädel och Högaktad Herr Magnus Gullström från Möllekulla, som genom mycken möda och bekymmer lagt till rygga en hög ålder i werl. 1 Mos. 48: 21. den, och nu från sitt stoft tältalar sin talrika slägt med Patri. arken Jacobs ord: Si, jag dör, och Gud skall wara med eder.

Den aktning, som en hög ålder har sig förbehållen, fordrar att, efter Christelig plågsed, återkalla dess lefnadslopp, hwarwid wi anmärke dess inträde i werlden, dess wandel här i jämmerdalen, och sluteligen dess stilsmåga ifrån all oro och wedermöda.

År 1726 den 6 Maj, öppnades för wår afledne Christendoms. Broder, i lifetiden Krono. Befallningsmannen Ädel och Högaktad Herr Magnus Gullström, ingången i dödeligbeten; då han i gården Mörkamåla af Jemshögs Sochn, föddes till werlden af hederlige och Christelige Föräldrar. Fadren war Hemmans. Uboen och Krono. Hjerdingmannen, samt sedermera Krono. Länsmannen, Wälaktad Herr Jonas Gullström, och Modren årliga och hederfamma Siffa Ingemans dotter. Dese hederlige Föräldrar låto sig angelåget wara, att denne deras ende Son, måtte få del i det ewiga arfwet, och till den ändan befordrade honom till det heliga Dopet, der han genom Jesu blod, wart twågen ifrån syndenes smittor, och uptagen till barn och arfwinge i himmelen.

Efter århållandet af så dyr skatt, mistades denne deras älskade Son hemma med en utmärkt lydnad, och blef på ett sätt, som war hans stånd enligt, wäl upfostrad, hwarest han århöll, utom god Christendoms-kundskap, äfwen öfning i andra nödige wetenskaper.

Sedan han således uti sine kära Föräldrars hus århållit god upfostran, blef han af då warande Lagmannen, sedermera Landsböfdingen öfwer Blekinge, Wälborne Herr Johan Timel, som Sekreterare antagen, och tillwunn sig under trenne års warelse i des hus, denne Herrens synnerliga ynnest; och, som hans kära Fäder äskade biträde uti de trägne ädromål, som tjensten åtfölja, så blef han ock, genom Konungens höga Befallningshafwande här till förordnad, bestridande den samma intill sin kära Faders död 1754, då han fick behörig Fullmakt, att wara Ordinarie Krono-Länsmän uti Wistres Härad. Thuru han war ensam, besörgde han likwäl em alla Förättningar, med sådan drift, att han ej allenast behöll bästa Loford bland Ortens Allmoge, utan ock aktning hos Högga waderbörande, och till årkänsta för trohet och nit, blef han hedrad med Krono-Befallningsmans wärdighet år 1793, då han, wid sitt affsed, afstod Sysslan till sin Son, nu warande Hof-Rätts-Commisarien och Krono-Länsmannen Herr Eric Gillsström, sedan han tjent Kongl. Majestät och Kronan, både som vice och Ordinarie Krono-Länsmän i en tid af 50 år.

Wid 28:de året war tiden inne, efter Försynens sticelse, då Herr Krono-Befallningsmannen ingick i Christeligit Ägtenskap med nu i sorgen efterlemnade Enkan Wälaktade Gunilla Erichs dotter i Forsabjörket, och under 49 års sammanlesnad, har Herren wälsignat dem med 11 Barn, hwaribland sex äro i yngre åren genom döden bortgångne, och fem ännu lefwande, nemligen Sönerne Ordinarie Lands-Fiskalen här i Länets, Ädel och Högaktad Herr Jonas Gillsström, och Hof-Rätts-Commisarien och Krono-Länsmannen, Ädel och Högaktad Herr Eric Gillsström, samt Krono-Upsyningsmannen Wälaktad Herr Lars Gillsström, och döttrarne Kätlinge och Hedersamme Johanna och Siffa Gillsström, hägge gifte med de ansedda Dammemännen Jöns Gifselson, och Nils Persson af Lemshöggs

---

Södn, hwilka i dag med ömmaste känslor och tårar begråta sin wälmenande och redelige Faders bortgång.

Åbrände Herr Krono-Befallningsmannens öfriga tillstånd, ägde han under hela lefnaden måst en jämn och god hälsa, och war den sista sjukdomen, som snåningom tilltog, i 7 weckor, den enda han kunde påräkna.

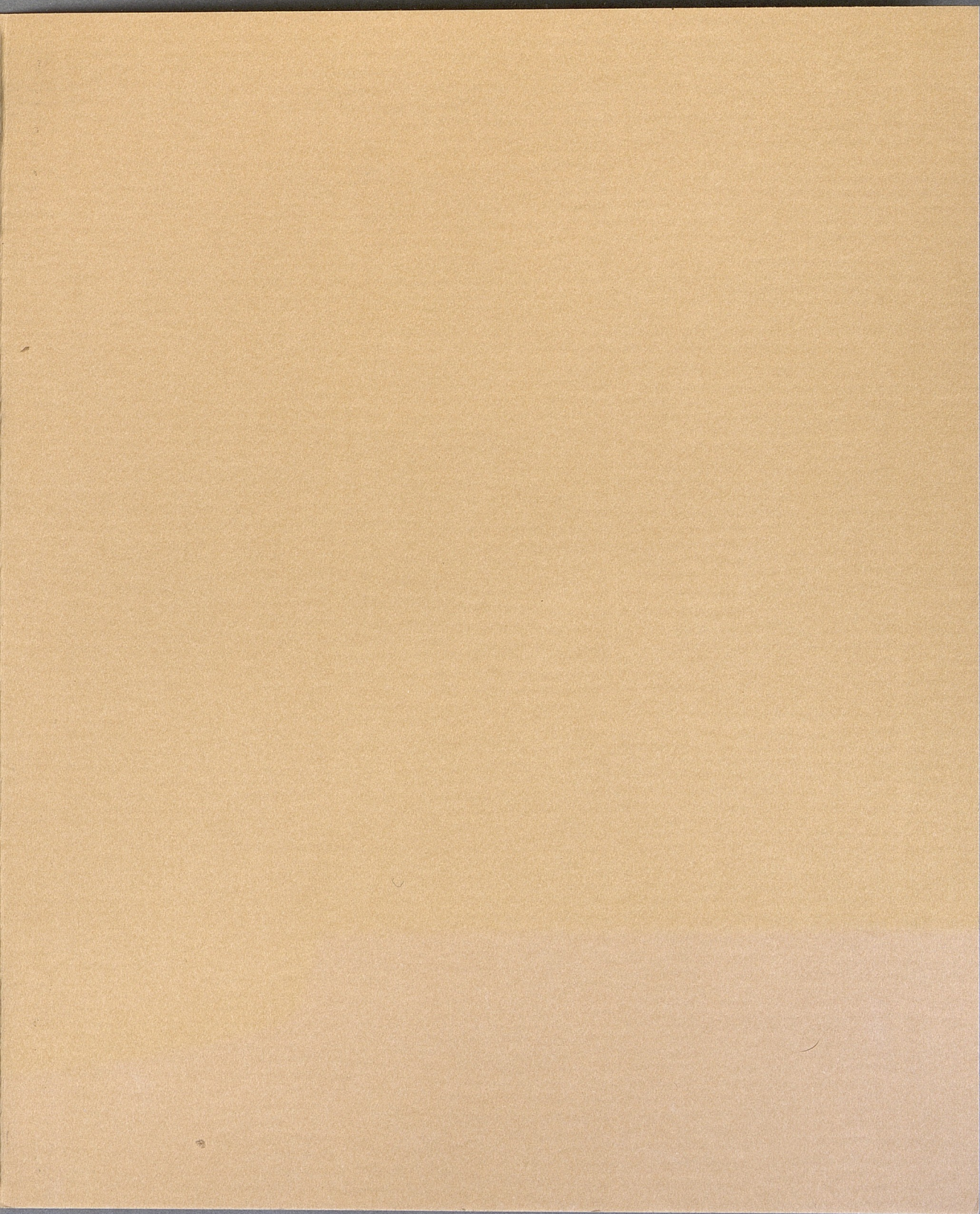
Wid krafternas märkelige astagande, påmintes han om nödwändigheten, att äga en Fader i himmelen, och till wisshet här om, längtade han att blifwa delaktig af den heliga Nattwarden, som skedde fjorton dagar före des Skismassa, efter föregången Christelig beredelse, wid hwilken han under djup andakt läste af Psalmen N:o 376: v. 6. desse orden: Jag bekänner all min brist, ångrar mig; men hoppas wist, det din nåd så öfwerflödar, att din wrede mig ej dödar.

Han behölt under hela sjukdoms-tiden ett sundt förnuft, och talade redigt till det sista, då han upnått målet, som war Fredags morgonen den 17:de Februari, kl. 5, och efter ömmaste affeds-tagning af en kår Maka och Barn, samt wänner, affomnade uti en ålder af 77 år, 9 månader och 11 dagar.

Författadt af
Magnus Solmblad.
B. D. Minist.

Sorgehuset aflägger härmed sin tacksågelse till alla dem, som wid denna Jordefärd varit behjelpelige, tillöfnandes dem Guds nåd och wälsignelse.

---

www.books2ebooks.eu